

Sladké trápení - Novák, Petr

Zahalíš se šálou vodopádů,
vlasy jim jen hloupí říkají,
z oken mých pak dáš pít hvězdným stádům,
ráno k vám se vrátíš první jarní tramvají.

Potrápíš mě vůní a svou chůzí,
kreslená jsi v táhlých obloucích,
čímpak já tě lákám při svých dluzích,
jako známost vážná nejsem právě žádoucí.

Moje trápení,
sladké trápení,
trap mě dál svou blízkostí,
zas vínem jablečným
tě moc rád pohostím.

Buď tu trápení,
sladké trápení,
šatů čím dál víc tu máš,
ten můj kout bude náš.

Šperky já ti koupím z pravých višní,
prodám pár svých písní vrabčákům,
nevěř místním dámám, že jsme hříšní,
závidí a soudí křehkou krásu náznaků.

Moje trápení,
sladké trápení,
trap mě dál svou blízkostí,
zas vínem jablečným
tě moc rád pohostím.

Buď tu trápení,
sladké trápení,
sebe čím dál víc tu máš,
ten můj kout už je náš.